

Johs. E. Larsen: Spørgsmålet om størrelsen af det tilskud, statskassen bør yde til nedbringelse af kommunernes sygehusudgifter, har folketinget hvert år i en række år måttet tage stilling til, da den ajourføring, man år for år har forhandlet sig frem til, hurtigt er blevet overfløjet af nye udgiftstigninger, idet den udbygning og udvikling, sygehusvæsenet er inde i, sammen med de stedfundne lønreguleringer har medført stærkt stigende udgifter for kommunerne.

Da vi sidste år behandlede det da foreliggende lovforslag om ændring i lov om sygehusvæsenet, pegede jeg på, at man allerede ved tidligere ændringer af loven havde været inde på overvejelser om, hvor stor en part af de kommunale sygehusudgifter staten rettelig burde bære. Så vidt jeg erindrer, var der under disse overvejelser ikke fuld enighed om spørgsmålet, men resultatet blev, at man på det foreliggende grundlag fastsatte, at tilskuddsdækningen skulle udgøre ca. 60 pct. af sygehusvæsenets tilskudsberettigende udgifter. Da denne kommunerne tilkommende refusion efter de gældende regler altid ligger 1-2 år bagud, vil det i realiteten sige, at medens kommunerne det første år får den dækning, loven forudsætter, vil dækningsprocenten de næstfølgende år falde i takt med kommunernes stigende udgifter, medmindre loven på ny revideres. Vi hilser derfor med tilfredshed, at det foreliggende lovforslag fastsætter statens bidrag til 60 pct. af de førnævnte udgifter uanset disse udgifters størrelse.

Endvidere ser jeg det som et fremskridt, at kommunernes ønske om at få rykket refusionen frem imødekommes. De ændrede regler for tilskudsudbetaling har dog en midlertidig karakter; det fremgår af den højtærede indenrigsministers skriftlige fremsættelse af lovforslaget, at spørgsmålet skal tages op igen, når sygehusloven i sin helhed kommer til revision i folketingsåret 1960-61. Den gældende ordning, hvorefter statens tilskud beregnes efter indbyggertal og sygedage, er bevaret i samme indbyrdes forhold som tidligere. Når man i sin tid valgte dette grundlag for beregningen af tilskud, har det vel sin særlige baggrund. I 1955 tog det da nedsatte udvalg spørgsmålet op, men det viste sig, at det var svært at finde frem til en anden ordning. Jeg vil dog mene,

at det kan være af interesse igen at se lidt på, hvordan denne fordelingsnorm virker i forhold til selve 60 pct.-bestemmelsen, få det belyst ved nogle eksempler fra sygehuse forskellige steder i landet. Det er dog et spørgsmål, som jeg finder man bedst kan se nærmere på i det udvalg, som antagelig bliver nedsat.

Jeg kan i overensstemmelse med den af den højtærede indenrigsminister givne motivering give tilslutning til bestemmelsen i § 4, hvorefter der for hvert af finansårene 1959-60 og 1960-61 ydes Københavns amtskommune et ekstraordinært tilskud af statskassen på 3 mill. kr.

De foreslåede ændringer i tuberkuloseloven giver mig ikke anledning til bemærkninger, da disse bestemmelser nærmest er af teknisk karakter.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de 2 foreliggende lovforslag til velvillig behandling.

Thisted Knudsen: Jeg er i den heldige situation at kunne takke den højtærede indenrigsminister for fremsættelsen af de foreliggende lovforslag, som vi stort set kan tiltræde, og til hvis gennemførelse vi vil medvirke under det forestående udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne gøre nogle enkelte principielle bemærkninger. Baggrunden for lovforslagene er i virkeligheden den rivende udvikling, som sygehusvæsenet er inde i. Til det enkelte sygehus stilles der stadig større og større krav, det skal kunne præstere mere og mere, og den tid, da der var sygehuse med en enkelt overlæge og et stort antal sengepladser, er uigenkaldeligt forbi. Nu kræves der til et funktionsdygtigt sygehus snart 4-5 overlæger, og der stilles meget betydelige krav til apparaturet. Denne udvikling medfører uundgåeligt, at udgifterne stiger og stiger, endog ret voldsomt; dertil kommer så, at sygehusene har været nødt til at ændre deres lønpolitik, føre denne i overensstemmelse med statens, og dette har betydet, at man har fået nogle meget væsentlige lønstigninger, der har forøget sygehusenes udgifter ganske betydeligt.

Venstres principielle stilling til sygehusene og de udgifter, de pålægger det offentlige, er fortsat, at det må være kom-